

FESTIVALSKA

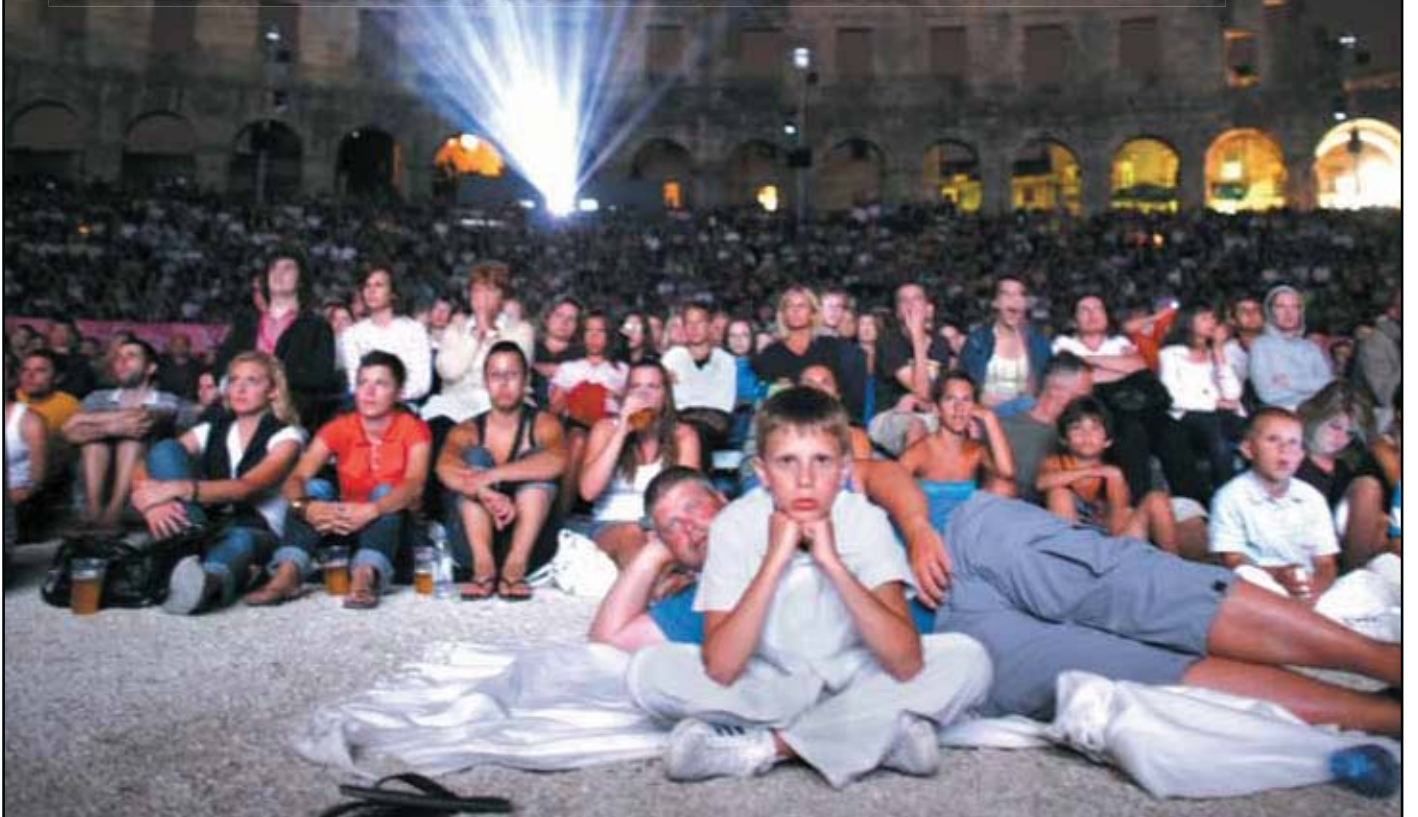
NOVINI 6

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

ČETVRTAK, 23. SRPNJA 2009.

ALICA I HARRY U FILMSKOJ NOĆI ZA PAMĆENJE
NEVEN HITREC INZISTIRA NA EMOCIJAMA
BLAGI KENJAC I TVRDOGLAVI LJUDI

PARTNER FESTIVALA

••T••Com• KulFurist

Nestlé®

Suprenjal

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinić (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Na susretu s novinarima u srijedu 22. srpnja u Circolu predstavljani članovi prvog Hrvatskog filmskog fokusa, zatim redatelj Bogdan Žižić kao laureat nagrade Vladimir Nazor te ekipa novog filma u konkurenciji za zlatne arene *Čovjek ispod stola*

piše: Sandra Mardešić

Hrvatski filmski fokus novost je Festivala igranog filma u Puli čije je sudionike na konferenciji za novinare u srijedu predstavio umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković. Bit Fokusa je omogućiti festivalskim direktorima, selektorima i stranim novinarima da u četiri dana pogledaju recentnu hrvatsku filmsku produkciju, a 25. srpnja sudjelovat će na Okruglom stolu i iznijeti svoje dojmove o hrvatskoj filmskoj produkciji. U Pulu su do jučer stigli Stephen Locke, programski savjetnik Berlinalea, Blagoja Kunovski, umjetnički ravnatelj Festivala braće Manaki u Bitoli, kritičar MRTV i časopisa Sinopsis, potom Roland Rust, ravnatelj festivala istočnoeuropskog filma u Cottbusu, Will Tizard, izvjestitelj lista Variety, Anna Franklin, direktorica portala Film New Europe; Ronald Bergan, kritičar londonskog lista The Guardian; Jean Roy, kritičar pariškog lista L'Humanite; Gabriele Barrera kritičar brojnih talijanskih časopisa, Dubravka Lakić, kritičarka beogradske Politike i Dževdet Tuzlić, urednik kulture Bosanskohercegovačke televizije BHT1.

Druženje s novinarima nastavljeno je u društvu redatelja Bogdana Žižića, dobitnika ovogodišnje nagrade Vladimir Nazor za životno djelo za filmsku umjetnost. Doajen hrvatskog filma i dobitnik dvije Zlatne Arene uzastopce, za *Kuću* i *Ne naginji se van* prisjetio se s nostalgijom svog prvog posjeta Festivalu 1957. kada je u bijeloj mornaričkoj uniformi gledao remek djelo Fedora Hanžekovića *Svoga tela gospodar*. Iako je dugo godina u filmu Žižiću ni dalje ne manjka filmskih tema istaknuvši kako je upravo završio montažu dokumentarnog filma o Leu Juneku, hrvatskom slikaru koji je veći dio svog života proveo na pariškoj adresi.

Predvođeni redateljem Nevenom Hitrecom, novinarima se na novinskoj konferenciji predstavila i ekipa filma *Čovjek ispod stola*. Radnja ove drame smještena je na velegradsku tržnicu i prikazuje „ljude s tajnama i njihove živote s greškama“ – kako stoji u sloganu filma. „Kao predložak za scenarij poslužio je istoimeni roman i tekstovi Vjekoslava Dominija, ali je scenarij žanrovski skrenuo u znatno oporiju dramu, dok je sam film stripovski stiliziran“, objasnio je Hitrec. Ovaj je film

specifičan po tome što zapravo nema glavnih i sporednih uloga te svaki glumac ravnopravno pridonosi slikovitosti ovih tragikomičnih likova s periferije, okupljenih oko posljednje tržnice s kamenim klupama, predviđenoj za zatvaranje. Zanimljivo je da će originalna lokacija, tržnica u Dubravi, doista i biti uskoro zatvorena. Ipak, kao i u prethodno prikazanim filmovima i ovdje se radi o univerzalnoj priči koje se može događati bilo gdje u svijetu jer govori o ljudima i njihovim osjećajima. U filmu između ostalih glumi i već prepoznatljiv glumački par, Jelena Lopatić i Luka Petrušić koji često surađuju još od Akademije, a možemo ih vidjeti na Festivalu i u kratkom igranom filmu *Otpadnici* u izboru Najbolje od Dana hrvatskog filma. „Volim raditi s Lukom, a i Neven mi je rekao da treba dva glumca koji nisu baš lijepi“, sa smješkom je prokomentirala Jelena redateljev izbor središnjeg para.

Bogdan Žižić

Čarolija filma: Arena u utorak navečer ispunjena do posljednjeg mjesta HARRYJA I ALICU VIDIO REKORDAN BROJ GLEDATELJA

Više od šest i pol tisuća gledatelja ispunilo je doslovce svako slobodno mjesto preksinoć u Areni kada su prikazani filmovi *Iz zemlje čudesa* iz Nacionalnog programa te *Harry Potter i princ miješane krvi* iz PoPularne Pulice. Publika se počela skupljati na ulazima u Arenu već u ranim večernjim satima što se i očekivalo s obzirom na iznimno veliki interes za hrvatsku premijeru šestog nastavka filmskog serijala o Harryju Potteru. Baš kao i prije dvije godine kada je u Areni premijerno prikazan prethodni dio filmske sage o

najboljem učeniku iz Hogwartsa, i ove je godine britansko-američkom fantastičnom spektaklu prethodio hrvatski film čiji je glavni junak – dijete. Tako su ljubitelji filma u Areni ostali gotovo pet sati ispred filmskog platna od 21.30 kada je počela projekcija drame *U zemlji čudesa* redatelja Dejana Šorka do 2.20 kada je iscurila odjavna špica filma u režiji Davida Yatesa. Gledatelje je prvo oduševio nastup dvanaestogodišnje Marije Stjepanović kao Alice u hrvatskom kandidatu za zlatne arene, a zatim i Daniela Radcliffea u novoj interpretaciji

Harryja Pottera. Inače, službeno je prodano 4.823 ulaznice za projekcije u utorak navečer u Areni, ali su tijekom srijede u Istarskom narodnom kazalištu organizirane još dvije dodatne projekcije filma *Harry Potter i princ miješane krvi* za sve koji prvi put nisu uspjeli odgledati ovaj dugo očekivani hit. Sličnu bi gužvu, ali i radost trebalo očekivati i za dvije godine kada u srpnju 2011. stigne završni dio serijala naslovljen *Harry Potter i darovi smrti (drugi dio)*. Potteroljupci, pripremite se!

Razgovor s Ivankom Mazurkijević, pjevačicom skupine Stampedo

U našem bi filmu vozili vespe i krali dragulje

razgovarala Ana Miljanić

Drugu godinu zaredom vesela skupina Stampedo podigla je atmosferu u Circolu svojim koncertom u utorak navečer. Tom smo prigodom razgovarali sa simpatičnom pjevačicom Ivankom Mazurkijević o filmu, festivalu, glazbi...

Pripremate li nove materijale?

Pripremamo. CD-i se slabo se prodaju jer je download jako popularan, pa ne znamo još hoće li naš novi album biti u toj formi. Ali nešto se sprema. Kako radim glazbu za kazalište, imam dosta materijala koji je baš za Stampedo. No, sve je još bez datuma, radimo polako i sigurno.

Čime se trenutno bavite?

Sada sam na Brijunima, u kazalištu Ulyssis, pjevam, malo glumim u predstavi *Don Juan*, zato na žalost neću ostati na Festivalu do kraja. Osim toga radim glazbu za kazalište. Ništa ne planiram, sve radim spontano, mogla bih se baviti bilo čime za nekoliko mjeseci. Tko zna, možda postanem hollywoodska diva u 68. godini... (smijeh).

Ove ste godine nastupali i na Povorcima ponosa

u Zagrebu kojom se promiču prava gay populacije.

Bila sam i proteklih godina, ali privatno. Ove smo pak godine i javno podržali gay zajednicu. Interesantno je to kada misliš da se nešto promijenilo, da ljudi shvaćaju, ali onda pored tebe prošeće mladi neonacist i vidiš da to ne postoji, nema promjena. Postoje zli i glupi ljudi koji ne žele prihvatiti različitosti i to je tužno.

Kako u tom smislu doživljavate film? Može li film mijenjati stavove ljudi?

Zbog moje mame sam od najmanjih nogu bila totalni filmofil. Jedina sam u razredu znala stare filmske zvijezde kao što su Katharine Hepburn, Peter O'Toole, one koji su tada bili po strani. Naravno, svi su znali tko je David Hasselhoff, a ja sam bila i ostala zaljubljenik u filmove tridesetih, četrdesetih, pedesetih... Stampedo također teži kabaretskom štihi iz filmova. Čak na našem zadnjem albumu imamo nekoliko pjesama koje govore o filmu, o Hollywoodu. Cijeli Stampedo voli film tako da je taj album naša filmska retrobeba.

A hrvatski film...

Drago mi je da ide uzlaznom putanjom. Imao je svoje loše razdoblje, ali je sada sve bolji i bolji. Poznajem dosta mladih redatelja kao što su Antonio Nuić i Dalibor Matanić koji su sve zbilja izvanredni autori. Iako još nisam naišla na hrvatski film koji me toliko oduševio da ga želim uvijek iznova gledati kao što je to *Lovac na jelene* kojeg sam gledala nebrojeno puno puta. Jako mi je drago što glumci zvuče sve prirodnije na

filmu. Nekada se jako njegovao hrvatski jezik, što je normalno, zemlja nam se osamostalila i oboljela od klasične bolesti dječje države, i cijeli film je izgledao neprirodno, prestrogo. Sada je sve opuštenije, sve je više filmova gdje se govori jezikom ulice i to približava film publici.

Kako bi izgledao film sa skupinom Stampedo u glavnim ulogama?

Zamišljam ga kao talijanski film s vespicama, možda bi čak bilo dobro ubaciti krađu dragulja. Ne bi to bio film ismijavanja provincije, gdje se mali čovjek stavi u sredinu i gleda se njegov površan humor dok unutar sebe skriva more, dubinu. Naš bi film definitivno promicao neku životnu filozofiju.

Nacionalni natjecateljski program

Razgovori s članovima ekipe filma *Čovjek ispod stola*

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

Redatelj Neven Hitrec

U filmu inzistiram na emociji

Nakon nostalgичnog, toplog viđenja Zagreba u drami Snivaj, zlato moje, vaš novi film Čovjek ispod stola bavi se današnjim ljudima s ruba istog grada, s puno manje optimizma.

Ja jesam nostalgичan tip, ali Zagreb kakav sam poznavao uvelike se promijenio. Scenarij je nastao prema istoimenoj zbirci pisca Vjekoslava Dominija, u kojima sam opazio veliku prirodnost dijaloga, to me privuklo. S druge strane, htio sam na stiliziran način u filmu dati kontekstualiziranu sliku današnjice. Htio sam napraviti jednu poetsku sliku malih ljudi u Zagrebu, od kojih svatko ima neku svoju tajnu, neku svoju privatnu emociju koju je godinama tajio. Film tematizira tri dana u kojima se događaju sve eksplozije i razrješenja tih tajni. Zaintrigirala me privatna strana tih priča u današnjem vremenu, donešena u jednom

čudnom ključu, u kojem ima i kazališnih motiva, ali su neke situacije riješene i polustripovski.

Film grube i opore atmosfere svakodnevice neočekivano završava utopistički.

Tekstovi Vjekoslava Dominija su prvenstveno komedije. U tom promišljanju na koji način napraviti to vizualno, ja sam film „zavrtao“ prema tragikomičnim dijelovima, prema toj, kako kažete, oporosti. U osnovi filma je jedna snažna emocija, pa taj kraj, o kojem ja sad ne bih previše govorio, na kraju filma dolazi kao neka vrsta polu-olakšanja, namjerno je tako stiliziran da nudi neko rješenje, ali da svi znaju da to rješenje ne može biti konačno.

Scenarist svih vaših filmova je vaš otac, književnik Hrvoje Hitrec. Koliko je teško poslovno i kreativno surađivati s nekim tako bliskim?

U jednom dijelu izrade scenarija *Čovjek* se jednostavno mora osamiti kao redatelj. Tako je bilo i ovaj puta, izrada završnog scenarija je jedan samotan ali kreativan posao koji redatelj mora obaviti sam, ali sam s ocem dobro surađivao i tijekom svih faza nastanka scenarija.

Volite surađivati uvijek s istim glumcima?

Volim raditi s ljudima koji su dobri glumci, ali imaju i neku vibru, neku energiju koja mi paše privatno. To je odlična kombinacija, naravno da uvijek pokušavam okupiti takve ljude oko sebe.

Glavnu žensku ulogu dodijelili ste Jeleni Lopatić, koja se izvrsno snašla u roli zrele žene, kakve nema često prilike igrati.

Imali smo vrlo opsežne probe, preko tri mjeseca. Što smo dulje isprobavali, to smo bili sigurniji da je to upravo uloga za nju, zato što ona privatno daje tu neku čistoću emocije, ona i privatno nema fige u džepu. Taj kontrast između njenog

mladenačkog izgleda i zrelosti tog lika pomogao je da to ispadne dobro.

Film se gotovo isključivo snimao na jasnoj zagrebačkoj tržnici. Kakva je bila atmosfera na snimanju?

Uvjeti su bili svakakvi, od jutarnje temperature od minus osam ujutro, to toga da je Vanja Drach snimao neke scene u tri ujutro, pa mogu reći da su neke stvari bile malo teže za izdržati. Zato je jako važno da sve na snimanju bude jako dobro isplanirano, da se problemi svedu na minimum.

Posljednji igrani filmovi događaju vam se u Zagrebu, a radnja vaših dokumentarnih filmova uglavnom je vezana za neke druge krajeve. Kako gledate na vezu svog igranog i dokumentarnog opusa?

Najboljem poznajem mentalitet i atmosferu Zagreba, to je nešto što se najviše usudujem prenijeti na film. Nekakva paralela između dokumentaraca i igranih filmova je da i na jednim i na drugim radovima inzistiram na emocionalnim stanjima, a ubuduće bih htio u igranim filmovima manje ustrajavati na naraciji, a više na nekim situacijama koje bude nekakvu emociju u čovjeku. Mislim da će nakon ovog filma biti gledatelj koji neće moći ostati indiferentni prema onome što su odgledali, ali neće moći točno reći što ih je pogodilo.

Bili ste pulski pobjednik prije točno deset godina. Kakvi su Vaši dojmovi o Festivalu u Puli?

Nisam nažalost zbog obiteljskih obveza stigao vidjeti ovogodišnji program. Pula je oduvijek filmski grad, samo treba tu tradiciju na neki način održavati i isprofilirati. Mislim da uvijek treba pokušavati više i bolje, te smatram da bi cijelo društvo i država trebali stati iza ovog Festivala.

Scenograf Mladen Ožbolt

Tržnica na Dubravi prva asocijacija na mjesto radnje

Film se gotovo u cijelosti događa na jednoj slikovitoj zagrebačkoj tržnici. Kako je izgledala potraga za njom?

Kada sam pročitao scenarij, prva slika, prva asocijacija na to mjesto radnje bila je stara tržnica u zagrebačkom kvartu Dubrava. Razmišljali smo i o onoj na Trešnjevci, koja bi se dala likovno obraditi, ali je problem bio u logistici, jer je riječ o puno većem mjestu. Nažalost, ta tržnica u Dubravi je i u stvarnom životu na odumiranju, makar je još uvijek u funkciji iako nije toliko prometna. Ta tržnica ima i slikovite ljude koji su integralni dio atmosfere i sve to me upućivalo upravo na tu lokaciju. Pogledali smo kasnije

dvadesetak drugih tržnica i uvijek smo se vraćali toj u Dubravi. Jediní problem je što je uz tržnicu novoobnovljeno i oličeno dječje kazalište, što nama dakako nije odgovaralo, jer smo morali prikazati jedan svijet u raspadanju. Glavni likovni element na ogromnoj bijeloj fasadi bio je jedan reklamni pano koji izgleda pomalo nadrealno. Tu nadrealnu atmosferu smo pokušali dočarati i patiniranjem i stavljanjem grafita, a možda smo tržnicu mogli još i više zaprljati.

Na toj tržnici vidi se mnoštvo kafića i drugih objekata. Jesu li svi autentični?

Sve je autentično. I boksački klub, i Karitasova baraka, i kafići, i radnje u kojemu se peku piceki.

I kameni stolovi iz naslova?

I te kamene klupe koje sjajno izgledaju na filmu, a u Zagrebu se sve teže nalaze.

Glumica Jelena Lopatić u ulozi Lidije Ova je uloga nešto drugo

Rekli ste da je vaš lik vrlo jednostavna osobnost. Je li glumcu lakše napraviti jednostavan ili kompliciran, kompleksan lik?

Ne znam što je teže ali je činjenica da mi glumci uvijek nastojimo komplicirati i da bi s likom htjeli svašta napraviti, a ja sam ovdje imala taj jako jednostavni lik prodavačice Lidije, jedno lice koje odmah traži da se zna što osjeća i misli. Na filmu je to i jednostavnije postići, teatar je nešto drugo.

Moj kolega je kazao da Jelena napokon glumi mladu ženu, a ne više curicu...

Pa, najčešće sam dobivala uloge koje mi na prvi pogled pašu, ili djevojčice ili drčne cure, a ovo je zaista nešto drugo. Nismo ništa imali unaprijed smišljeno ni moj kolega i partner Luka Petrušić ni ja. Redatelj nas je pustio da radimo i likove smo razvijali iz probe u probu, tako je na poslijetku od zamišljene komedije nastala teška priča, drama. A Luka i ja smo i u privatnom životu prijatelji i kolege, oboje smo neki „štreberski tipovi“ i bili smo u stanju beskrajno ponavljati snimanje, nikad zadovoljni... I kad god smo sumnjali u ono što smo napravili redatelj i snimatelj su nam dali prigodu da ponovimo dok i sami nismo zadovoljni. Spoj nas dvoje, Luke i mene, rijetko se danas može naći, oboje nismo zvijezde, imamo slobodu da sve kažemo jedan drugome i da se sve nama kaže. Eto, iz toga je nastala ova moja uloga. Raditi nam je, i iz tih razloga, bilo prekrasno, a film, k'o film... sve na brzinu...

Glumac Luka Petrušić u ulozi Groša Težak zadatak s obzirom na moje iskustvo

Je li bio težak zadatak napraviti lik s ruba, i s ruba grada i života, i s mentalnog ruba?

Teško je napraviti svaki glumački zadatak, utoliko teži što ga više želite napraviti kvalitetnim, dobrim, boljim, što želite više poletjeti. Neven Hitrec mi je ovdje dao odurno težak zadatak s obzirom na moje iskustvo, no on je vješt redatelj, odlično radi s glumcima i u tri mjeseca proba uspjeli smo napraviti dobar posao.

Jeste li „skinuli“ neki stvarni lik?

Na neki način da, poznam jednog takvog momka, nisam ga doslovno „skinuo“ ali mi je to što znam za njega i što sam ga viđao pomoglo napraviti Groša. To je lik u kojem je sve nešto unutra pa izlazi vani, a trebalo ga je napraviti da ne izgleda nekako oštro u tom svom problemu da ne bi prešao u karikaturu nego da ostane lik u kojem gledatelji mogu prepoznati emociju.

Tandem s Jelenom?

Odlično se razumijemo što nije slučajno, a užasno je važno. Hvala Jeleni za izvrstan glumački posao, ja ne bih znao sam... Po meni, ovo je njena najbolja uloga do sada!

Glumica Vera Zima u ulozi Lucije Volite me malo manje

Ljube vas ovakve uloge, ljubi vas i publika, radite prilično puno zadnjih godina. Kako vam to odgovara?

Pa, napisat ću transparent „Volite me malo manje“, ha, ha, ha... da me manje povlače za rukave po placu, ponajviše zbog Ruže iz TV serije *Odmori se, zaslužio si*.

Utoliko je i ova uloga s tržnice zahvalna. Ili ne?

Mislim da jest, to je za mene bila jedna zahvalna uloga. Željela sam doduše na snimanjima još „podebljati“ lik, biti više pijana, ili više otrovna, ali Hitrec nije dao i mislim da smo ostali na pravoj mjeri.

Uloga vam je dobro legla, tako izgleda i na velikom ekranu, jel' od prve?

Prvo čitanje meni je uvijek i najvažnije. Što god da bi dodavao u hodu ili u finišu, na kraju se vratiš na ono

prvo. Čujte, i sa Shakespearom vam je tako. Uostalom, imala sam i vremena dobro proučiti lik jer sam ulogu dobila dosta rano. Moram pohvaliti i šminku koja je bila vrhunska i koja nas je sve nekako pomakla. Dok sam igrala stalno sam mislila jel' se na ovoj ženi vidi da je u njoj nekoć carevalo ljudsko biće...

Glumica Višnja Babić u ulozi Brigitte Glumim lik s greškom

Vi ste ipak u ovom filmu bili lik s gornjeg dijela tržnice ma što to značilo?

Taj sam lik gradila na zapravo istinitoj premisi o ljudima s greškom. Njihova greška jest u tome da misle da vrijede više i da su zaslužili više, misle da su veći, bolji i značajniji od okoline i da su netko i nešto, ali, to samo misle... To je isključivo san o sebi samima i da manje očekuju od toga sna bili bi sretniji.

Lik nije bilo teško naći i u svakodnevnom okruženju?

Naravno! Nema toga tko ne pozna neki takav lik. Bilo je predivno istraživati, mislim da mi je pošlo za rukom „skinuti“ ga. Tobože drukčija zato što se odjeva u lažne modne marke, šminka i izgleda urednije, ali u biti nimalo različita od ostalih likova iz svog miljea.

Glumica Mirjana Rogina u ulozi Magdalene Svaki lik zaslužuje poseban film

Niste u filmu imali neku od vodećih uloga, ali ste ostvarili upečatljiv lik.

Ovo jest film u kojem i sporedne uloge nisu manje bitne, svaka je po nečemu specifična i svaku čovjek upamti. U tom me scenariju fascinira upravo upečatljivost svakog lika, ma i onoga koji samo prođe kroz kadar. U filmu kao da nema nebitnih situacija, po meni, on je nekakav presjek kroz cijelo jedno društvo.

Govorili ste o psihološkoj slojevitosti filma i likova?

On je svakako psihološki slojevit, radeći ga puno smo razgovarali i analizirali, svaki lik, ako ga izdvojite, kao da zaslužuje svoj posebni film.

Šesti dan Nacionalnog natjecateljskog programa (četvrtak, 23. srpnja)

Priča o tvrdoglavim ljudima i blagom magarcu

Dinarski je krš odavno simbol surovo lijepe prirode i gordih ljudi koji teško pristaju na kompromise. U to će se uvjeriti i gledatelji novog hrvatskog filma u ovogodišnjem Nacionalnom natjecateljskom programu. To je *Kenjac*, drama o ljudima s hercegovačkog krša koji u prekretničkim trenucima rata u Bosni i Hercegovini u ljeto 1995. prolaze kroz vlastite prekretnice pri čemu će ih neočekivano povezati jedna samozatajna životinja. Naslov se filma odnosi na mjesni naziv za magarca kojega u filmu stoički "tumači" magarac Ljubo. Film je djelo redatelja i scenarista Antonija Nuića koji je prije tri godine na Festivalu igranog filma trijumfirao svojim dugometražnim igranim prvijencom *Sve džaba*. Film je nastao u suradnji hrvatskih filmaša s produkcijskim kućama iz Bosne i Hercegovine, Srbije i Velike Britanije, a u glavnim su ulogama Nebojša Glogovac, Nataša Janjić, Roko Roglić, Tonko Lonza, Emir Hadžihafizbegović i Ljubomir Kiki Kapor. Film se prikazuje večeras u Areni s početkom u 21.30.

Kenjac

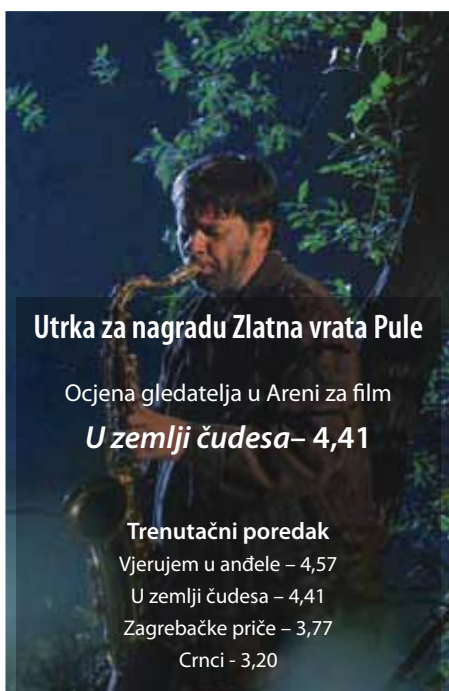
Drama govori o povratku otuđenog sina Bore u zavičaj nakon višegodišnjeg izbjivanja uzrokovanog obiteljskom tragedijom, ali i tragedijom cijele jedne zemlje. Godina je 1995. Boro (Nebojša Glogovac) sa ženom Jasnom (Nataša Janjić) i sinom Lukom nakon sedam godina odlazi u Drinovce, svoje rodno selo u Hercegovini. Brata, koji je s obitelji uspio izaći iz Sarajeva, dugo nije vidio. Boro se učestalo svađa s Jasnom, a s ocem Paškom (Tonko Lonza), kojeg krivi za majčinu smrt, uopće ne razgovara. U dva tjedna godišnjeg odmora Boro će razriješiti sukob s ocem i naučiti biti bolji muž i otac, u čemu će nemalu ulogu odigrati jedan magarac...

Antonio Nuić rođen je u Sarajevu, a diplomirao je filmsku i TV režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Član je Hrvatskog društva filmskih redatelja. Autor je scenarija za sve svoje filmove, prikazivane na festivalima u Hrvatskoj i u inozemstvu. Filmografija: kratki film *Na mjestu događaja* (1998, nagrada za najbolji film i scenarij te nagrada publike na Filmskoj reviji kazališne akademije /FRKA/), televizijska drama *Vratite im Dinamo* (2000, nagrada publike na FRKA-i), treća priča dugometražnog omnibusa *Sex, piće i krvoproliće* (2004), dugometražni igrani film *Sve džaba* (2006, *Velika zlatna Arena* za najbolji film, *Zlatne Arene* za najbolju režiju i scenarij te sporednu žensku ulogu na Festivalu igranog filma u Puli; *Srce Sarajeva* Sarajevo Film Festivala za najbolju mušku ulogu; Posebna nagrada žirija na Novom festivalu autorskog filma u Beogradu; *Bronze Rosa Camuna* u Bergamu). Režira televizijske emisije te glazbene, promotivne i reklamne spotove.

OSOBNIA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska / Bosna i Hercegovina / Srbija / Velika Britanija, 2009., 90 min, 35 mm; produkcijska kuća: Propeler Film (u suradnji s MaNuFaktura, Bosna i Hercegovina, Hrvatska radiotelevizija, Baš Čelik, Srbija, Film and Music Entertainment, Velika Britanija, Zagreb Film Festival); producent: Boris T. Matić; koproducenti: Antonio Nuić, Vanja Sutlić, Jelena Mitrović, Srđan Golubović, Mike Downey, Sam Taylor; režija: Antonio Nuić; scenarij: Antonio Nuić; uloge: Nebojša Glogovac, Nataša Janjić, Ljubomir Kiki Kapor, Tonko Lonza, Emir Hadžihafizbegović, Asja Jovanović, Blaž Boban, Goga Boban; kamera: Mirko Pivčević; montaža: Marin Juranić; scenografija: Nedjeljko Mikac; kostimografija: Ante Tonči Vladislavić; glazba: Srđan Gulić Gul; zvuk: Srđan Krupjel; maska: Julijana Vušković.

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film

U zemlji čudesa – 4,41

Trenutačni poredak

Vjerujem u anđele – 4,57

U zemlji čudesa – 4,41

Zagrebačke priče – 3,77

Crci – 3,20

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *U zemlji čudesa*

Katarina Radetić (15)

U početku i nisam baš bila oduševljena filmom. Nekako mi se učinio dosadnim, ali onda kada je priča uzela svoj pravi zamah, shvatila sam da je stvarno dobar. Posljednjih godina hrvatski je film stvarno postao bolji i maknuo se od ratne tematike. Napokon.

Larisa Raić (34)

Film je odličan. Spektakularno su prikazali tu borbu za opstanak, a snalažljivost male glumice me stvarno iznenadila. Baš je bila dobra u ovoj ulozi.

Boris Biss (20)

Svidio mi se film. Dobro je i režiran i odglumljen. Napokon jedan hrvatski film koji nije o ratu, a opet je neka malo teža tematika. Glumci su sve to uvjerljivo odigrali, a mala Marija Stjepanović mi se posebno svidjela. Ovo je nešto drukčije od ubičajenog. Stvarno svaka čast.

Amela Bešić (19)

Moram reći da sam presretna što je ovo hrvatski film koji nije o borbama u ratu, nego o klasičnoj borbi za opstanak. Prikazuje kako je život zapravo težak, a opet završava svojevrsnom idilom, na neki način. To je super. Svidjela mi se mala mlada glumica Marija Stjepanović. Svoju je ulogu odigrala sjajno, ali i ostali glumci su bili izvrsni.

PROIZVEDENO
Buzet Istra

PROIZVOĐAČ: Istradom

ŽANR: *domaći*

MJESTO RADNJE: Buzet

Scena:
BAKINA
KUHINJA

Uloga:
NAMJEŠTAJ

*Namještaj
s ulogom.*

Istradom .hr
svaki kutak po mome.

A photograph of a theater stage. In the foreground, rows of plush red seats are visible, receding into the distance. The stage floor is dark, and a large, bright red rectangular sign is positioned in the center. The sign contains the text 'Večerní list' in white, bold, sans-serif font. The sign is oriented vertically, with the text reading from top to bottom. In the background, stage lights are visible, including a prominent spotlight illuminating the sign. The overall atmosphere is that of a theater performance or event.

Večerní list

Jednoduše více.

EXOR

MAX
tv

**Ponuda koja vam
ide niz dlaku:**

Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjepidlačiti:

**Prva 3 mjeseca
za 1 kn mjesečno!**

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

T-Com

T-Com je dio T-HT Grupe.

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

BANKA

eukonomist
mjesečnik hrvatskih poduzetnika

illetta
hasiana

HOMMAGE: Miroslav Tatić - dobitnik ovogodišnje nagrade *Marijan Rotar*

Zanesenjak kojemu je film u srcu i umu

Ovogodišnji dobitnik prestižne nagrade Marijan Rotar je Miroslav Tatić, čovjek koji je punih pedeset godina svog života bezuvjetno darovao filmu i svim djelatnostima vezanima uz film, te posebice Festivalu igranog filma u Puli. Miroslav Tatić je s pokretnom slikom sudbinski vezan – film ga je s devet godina izabrao, očarao i začarao, postao i ostao njegova ljubav i izbor; odredio je njegovo školovanje i profesiju. Zanesenjak kojemu je film u srcu i umu, Tatić je - filmu ušao pod kožu! Prije točno pedeset godina (rođen u Puli, 12. kolovoza 1950.) jedan je devetogodišnji dječak, privučen magičnim svijetom filma, svakodnevno dolazio u filmsku kabinu, znatizeljno pratio rad projektora, skupljao ostatke filmskih vrpce, veselio se svakom odbačenom filmskom plakatu. Imao je samo jedanaest godina kada je - današnje jedino - pulsko kino iznenada ostalo bez kino-operatera; uvjerio je odrasle da on može umješno raditi taj posao i tako zaradio svoju prvu "filmsku plaću". Zanimanje, ljubav, strast za filmom i filmskom umjetnošću odredila mu je život. Sve što je od najranije mladosti do danas u životu radio bilo je vezano uz film.

U Filmskom klubu *Jelen* završava tečaj za kino-amatere; tu režira nekoliko filmova za koje dobiva priznanja i nagrade. Istovremeno, kao montažer filma sudjeluje u realizaciji brojnih amaterskih filmova. Pored toga je aktivni sudionik u organizaciji jednog od najvećih jugoslavenskih festivala amaterskog filma; aktivni sudionik u realizaciji programa Kluba prijatelja filma. Kroz sve ove, i brojne druge kontakte s filmom razvija se i buja Tatićeva mladenačka opčinjenost filmom, koja mu određuje i izbor studija. Na beogradskoj Akademiji za kazalište, film, radio i TV upisuje studij na grupi za organizaciju filmsko-televizijskog smjera. Akademija se tijekom studija transformira u Fakultet dramskih umjetnosti, gdje Tatić diplomira prije roka. S diplomom organizatora filma i televizije kratko vrijeme boravi u Zagrebu u *Adria filmu* na poslu rukovoditelja distribucije i uvoza filmova. Kao slobodni filmski radnik u funkciji direktora filma sudjeluje u snimanju srednjemetražnog igranog filma *Žene mojih obala* i kratkometražnog filma *Put*.

Već tijekom studija redovito sudjeluje u organizaciji Festivala jugoslavenskog igranog filma u Puli, a od 1978. obnaša funkciju tehničkog direktora Festivala. U okružju cijenjenih i nagrađivanih, svjetski poznatih filmova, filmskih radnika, redatelja i glumaca koji su tih godina dolazili u Pulu, stječe zavidno organizacijsko znanje i iskustvo. U isto vrijeme objavljuje filmske kritike u dnevniku *Glas Istre* u tjednoj rubrici *Filmski kaleidoskop*. Kao vanjski suradnik Pedagoškog

fakulteta predavač je filmske umjetnosti. Iako ga 1985. godine život odvodi u Rijeku, na novi posao direktora *Rijekakina*, veza s pulskim Festivalom nikada nije prestala – štoviše, traje do danas. Tako je Tatić na 47, 48. i 49. Puli glavni organizator, a od 54. festivala do danas stručni savjetnik. I pri obnovi *Kina Valli* i opremanja Arene bio je dragocjen i dobronamjeran konzultant. Kao filmski djelatnik s ovako specifičnom stručnom spremom, znanjem i iskustvom te dobrim poznavanjem hrvatske i svjetske kinematografske problematike suradnikom je Festivala kad god zatreba - uvijek s dobrim savjetom i pravim rješenjem za svaki tehnički ili organizacijski problem. Miroslava Tatića s pravom možemo nazvati dobrim duhom Festivala.

OBAVIJEST

Predstavljanje ovogodišnjeg dobitnika nagrade Marijan Rotar gospodina Miroslava Tatića upriličit će se u četvrtak 23. srpnja u dvorani Circola s početkom u 12 sati

O NAGRADI

Odajući počast Marijanu Rotaru, osnivaču i idejnom ocu Festivala igranog filma u Puli, njegovu djelu i vizijama, Grad Pula uveo je 2004. godine nagradu koja nosi njegovo ime, a dodjeljuje se pojedincima ili institucijama koji su idejama, djelima, radom i pomoći, nastojanjima i potporom spojili dvije osnovne tendencije - Pulu i film. Prvi je dobitnik bio Fadil Hadžić, slijedili su Petar Krelja, Guerino Zuban, Martin Bizjak te 2008. Igor Galo.

Blagoja Kunovski, umjetnički direktor Međunarodnog snimateljskog festivala Braća Manaki u makedonskoj Bitoli i kritičar, MRTV-a i Sinopsisa

Stvaranje ugleda Festivala dugotrajan je proces

razgovarao Goran Ivanišević

Međunarodni snimateljski festival Braća Manaki u Bitoli, posvećen je snimateljima i prvi je festival takve vrste u svijetu. Riječ je o uglednom festivalu o čemu najrječitije svjedoči podatak da dobitnici *Zlatne kamere 300* tu nagradu ističu u biografijama. Festival ove godine slavi svoje 30. jubilarno izdanje.

Festival kojem ste umjetnički direktor nosi ime Braće Manaki, pionira kinematografije na Balkanu.

Braća Manaki su 1904. u Bitoli su otvorili fotografski atelje, a iz Londona 1905. donose prvu kameru. Riječ je o kameri tipa Bioscope serijskog broja 300 i to je razlog zašto se glavna nagrada Festivala zove *Zlatna kamera 300*. Originalna se kamera i danas čuva u muzeju u Bitoli.

Ovogodišnji je Festival u Bitoli jubilarni.

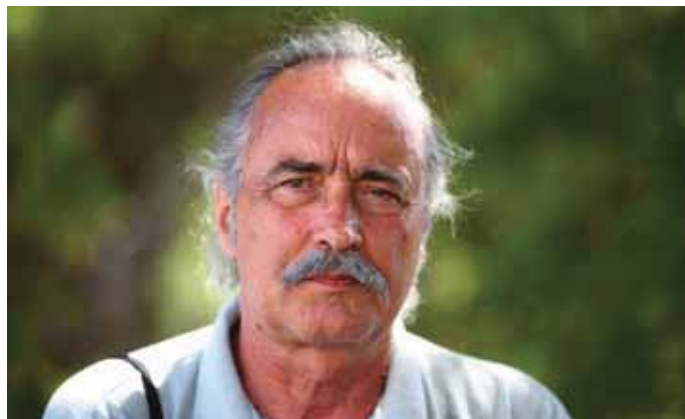
Festival je pokrenut 1979, tako da će ovogodišnje izdanje biti jubilarno trideseto. Festival je 1993. postao međunarodni. Budući da sam umjetnički direktor Festivala od 1995. ovo izdanje bit će i za mene jubilarno – petnaesto. Stvaranje ugleda koji Festival danas uživa među snimateljima u svijetu dugotrajan je proces i trebaju godine ulaganja da bi se dosegao međunarodni uspjeh možda najvidljiviji po tome što ugledni svjetski snimatelji kao što su Stéphane Fontaine, nagrađen za film *Otkucaj koji je moje srce preskočilo* (prikazan i na Festivalu u Puli), trostruki oskarovac Vittorio Storaro (*Posljednji kineski car*, *Reds*, *Apokalipsa danas*) dobitnik priznanja za životno djelo ili Barry Ackroyd čest snimatelj Kena Loacha, navode taj podatak u svojim biografijama.

Kako sastavljate ocjenjivački sud?

Ocjenjivački sud uvijek je međunarodni. Prije je brojao tri da danas pet članova. Najčešće su to snimatelji koji najbolje razumiju specifičnosti tog posla te poneki redatelj kao što je to primjerice bio slučaj s Vinkom Brešanom.

Hrvatski filmovi s uspjehom su prikazivani u Bitoli.

Od hrvatske neovisnosti na Festivalu Braća Manaki prikazano je nekoliko hrvatskih filmova: Od *Gospe Jakova Sedlara*, *Kako je počeo rat na mom otoku* (koji je prikazan izvan konkurencije), *Maršala do Živi i mrtvi*. Upravo su *Živi i mrtvi* postigli najveći uspjeh jer su 2007. njegovi snimatelji, Dragan Marković i Mirko Pivčević, podijelili glavnu

nagradu sa snimateljem filma *Služio sam engleskog kralja*. Film sam pogledao na preporuku Zlatka Vidačkovića, umjetničkog ravnatelja Festivala igranog filma u Puli, te ga uvrstio u program, a najboljim ga je proglasio ocjenjivački sud u kojem je bio i Vittorio Storaro. Kako sam ljubitelj animiranog filma i Zagrebačke škole crtanog filma pred nekoliko sam godina, kao jedan od pratećih programa organizirao retrospektivu Zagreb filma.

Kako je organiziran Festival Braća Manaki?

Nekoć je festival trajao pet dana, a zadnjih se nekoliko godina ustalilo da traje tjedan dana. Tijekom sedam dana osim glavnog natjecateljskog programa u sklopu kojeg prikazujemo dvanaest filmova, na programu su dokumentarni program, program kratkog filma kao i već spomenuti posebni programi i projekcije. Filmovi se prikazuju u dvorani Doma kulture u Bitoli

Dolazak na Hrvatski filmski fokus vaš je povratak u Pulu nakon gotovo dvadeset godina.

Na Festival u Puli redovito sam dolazio od 1974. Na zadnjem održanom Festivalu u bivšoj državi 1990. bio sam i moderator razgovora u press centru. Premda me je Zlatko Vidačković nekoliko puta zadnjih godina pozivao da dođem, spletom okolnosti došao sam tek ove godine. Lijepo je vidjeti da je pulska publika još uvijek vjerna, posebice hrvatskom, filmu i da u velikom broju dolazi na projekcije u Arenu. Premda mi je kao kritičaru draže film pogledati u kontroliranim uvjetima kinodvorane projekcije na otvorenom u prepunoj Areni imaju specifičnu čar.

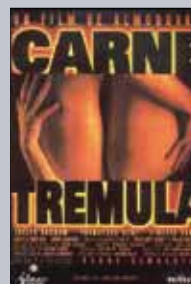
Retrospektiva filmova redatelja

Pedra Almodóvara u Kinu Valli

Živo meso

Carne trémula / Live Flesh; Španjolska / Francuska, 1997., 103 min., scenarij: Pedro Almodóvar, Jorge Guerricaechevarría, Ray Loriga prema romanu Ruth Rendell; u glavnim ulogama: Javier Bardem, Francesca Neri, Alberto Rabal, Ángela Molina, José Sancho, Penélope Cruz, Pilar Bardem

Triler o mladiću Victoru, zaljubljenom u narkomanku Eleni, kćerku diplomata, koji u svadi s njom slučajno rani policajca Davida i zbog toga završi u zatvor. Po odsluženju kazne, saznaje da se Elena udala za Davida, sada poznatog paraolimpijskog košarkaša... U glavnoj je ulozi redateljev sunarodnjak i oskarovac Javier Bardem (*Nema zemlje za starce*), a film se prikazuje u kinu Valli u četvrtak 23. srpnja s početkom u 23.30.

MEĐUNARODNI NATJECATELJSKI PROGRAM EUROPOLIS-MERIDIJANI U ČETVRTAK 23. SRPNJA

Povratak u Brideshead i povratak Johna Wooa u Kinu

Jedan od najpoznatijih kineskih redatelja današnjice John Woo nakon punih šesnaest godina izbjavanja iz matične kinematografije i rada u SAD-u, vratio se u domovinu u velikom stilu. Prošle je godine u Kini snimio povijesni spektakl *Crvena stijena* koji se ove godine u Puli prikazuje u sklopu Međunarodnog natjecateljskog programa Europolis-Meridijani. Film je s uložnim proračunom od preračunato 80 milijuna dolara najraskošnije producirani projekt u povijesti azijskih kinematografija. U glavnoj je ulozi velika kineska glumačka zvijezda Tony Leung (*Požuda, oprez*) koji je ove godine nastupio i u nastavku filma naslovljenom *Crvena stijena 2*. Drugi film koji će danas vidjeti publika u kinu Valli jest nova ekranizacija romana britanskog književnika Evelynna Waugha *Povratak u Brideshead*. I dok je televizijska inačica priče u hvaljenoj seriji iz 1981. proslavila glumca Jeremija Ironsa, u novoj, kinoverziji koju je režirao Julian Jarrold, uz dvostruku oskarovku Emmu Thompson središnje likove glume Matthew Goode, Hayley Atwell, Anna Madeley i Ben Whishaw.

Crvena stijena

Chi bi / Red Cliff; Kina 2008., 124 min., 35 mm; produkcijska kuća: Beijing Film Studio; producent: Terence Chang, Han Sanping, John Woo; režija: John Woo; scenarij: John Woo, Chan Khan, Kuo Cheng, Sheng Heyu; u glavnim ulogama: Tony Leung, Takeshi Kaneshiro, Zhang Fengyi, Chang Chen, Zhao Wei, Hu Jun

O FILMU: Početkom 3. stoljeća, 208. godine, u Kini je na vlasti dugovječna dinastija Han. Odlučni Cao Cao započinje militarističku kampanju kako bi uvjerio cara da je jedini način ujedinjenja Kine proglašenje rata zapadnom kraljevstvu Xu i južnome Wu. Ne videći drugoga izlaza, kraljevstva Xu i Wu pribjegavaju savezništvu za bitku koja slijedi. U bespoštednoj borbi na kopnu i rijeci, mnogi će brodovi biti spaljeni, mnogi životi izgubljeni, a tijek kineske povijesti zauvijek izmijenjen... Kineski redatelj međunarodne karijere **John Woo** etablirao se se u raznolikim žanrovima; pozornost šire javnosti privukao je 1986. filmom *Bolje sutra* (*Ying hung boon sik*) a

učvrstio je naslovom *Ubojica* (*Dip hyut shueng hung*) 1989. Majstor iznimno nasilnih gangsterskih filmova i trilera te minuciozno elaboriranih, koreografranih akcijskih scena, američki filmski uspjeh postiže naslovima *Teška meta* (*Hard Target*), *Slomljena strijela* (*Broken Arrow*) i *Čovjek bez lica* (*Face/Off*), odnosno nastavkom *De Palmine Nemoguće misije*. Iako mnogi tvrde da je najbolje uratke snimio u Kini s kulturnim glumcem Chow Yun-Fatom, Woo i nadalje ostaje cijenjeno redateljsko ime – azijski Scorsese. Film se prikazuje u kinu Valli u četvrtak 23. srpnja s početkom u 15.30.

Povratak u Brideshead

Brideshead Revisited; Velika Britanija, 2008., 133 min., 35 mm, produkcijska kuća: 2 Entertain, BBC Films; producenti: Robert Bernstein, Kevin Loader, Douglas Rae; režija: Julian Jarrold; scenarij: Andrew Davies, Jeremy Brock prema romanu Evelynna Waugha; u glavnim ulogama: Matthew Goode, Hayley Atwell, Anna Madeley, Ben Whishaw, Emma Thompson, Michael Gambon, Greta Scacchi

O FILMU: Četrdesetih godina 20. stoljeća slavni slikar Charles Ryder na brodomskom putovanju susreće staru ljubav Juliju, zbog čega navru sjećanja na njihov prvi susret prije desetak godina. Tijekom studija na Sveučilištu Oxford, Charles je upoznao ekscentričnog studenta, aristokrata Sebastiana Flytea te se s njim sprijateljio unatoč klasnoj i vjerskoj različitosti. Tijekom ljetnih praznika Sebastian je pozvao Charlesa u posjet svojoj obitelji na imanje Brideshead. Charles postaje očaran Bridesheadom, ali i Sebastianovom sestrom Julijom. Njena majka Lady Marchmain nije blagonaklona prema mladom ateistu, s obzirom na rigidnu rimokatoličku ispovijest njene obitelji. Charles se mora nositi i sa Sebastianovom ljubomorom... Britanski redatelj **Julian Jarrold** najpoznatiji je po režiji kostimiranih drama, i to mahom televizijske produkcije, kakve su primjerice *Velika očekivanja* (*Great Expectations*) ili *Svi kraljevi ljudi* (*All the King's Men*). Od njegovih kinofilmova svakako treba izdvojiti *Priču o Jane Austen* (*Becoming Jane*) te hvaljeni *Povratak u Brideshead* koji u oštrom satiričnom tonu opisuje život londonskih esteta i višeg društva u godinama nakon Prvog svjetskog rata, snimljen prema romanu kontroverznog britanskog književnika Evelynna Waugha i prema vrlo uspješnoj TV seriji iz 1981. godine. Film se prikazuje u kinu Valli u četvrtak 23. srpnja s početkom u 18.00.

POPULARNI PROGRAM U ČETVRTAK

Johnny Depp kao legendarni gangster

Hoćemo li slavnog Johnnyja Deppa ponovno gledati u ulozi Jacka Sparrowa u četvrtom nastavku pustolovnog serijala *Pirati s Kariba*? Vrlo vjerojatno. U međuvremenu ga možemo vidjeti kao poznatog američkog gangstera Johna Dillingera u kriminalističkoj drami *Gangsteri*. Film je režirao Michael Mann, a u ovoj rekonstrukciji žestoke borbe zakona sa bezakonjem u međuratnom SAD-u nastupaju još i Christian Bale, Channing Tatum te francuska oskarovka Marion Cotillard.

Gangsteri

Public Enemies; SAD, 2009., 149 min., 35 mm; produkcijska kuća: Universal Pictures; producent: Michael Mann, Kevin Misher; režija: Michael Mann; scenarij: Michael Mann, Ronan Bennett, Ann Biderman prema knjizi Bryana Burrougha *Public Enemies: America's Greatest Crime Wave and the Birth of the FBI, 1933-34*; u glavnim ulogama: Johnny Depp, Christian Bale, Channing Tatum, Marion Cotillard, Billy Crudup, James Russo, David Wenham, Giovanni Ribisi, Stephen Dorff, Stephen Graham

O FILMU: Tridesetih godina 20. stoljeća legendarnom karizmatičnom pljačkašu Johnu Dillingeru na tragu je FBI na čelu sa J. Edgarom Hooverom i njegovim top-agentom Melvinom Purvisom, koji ga proglašavaju Državnim neprijateljem broj 1. Ipak, Dillingera nije lako uloviti; nijedan zatvor ne može ga zadržati, a uživa i opće simpatije javnosti koja ga doživljava suvremenim Robinom Hoodom, naušrtb bankama koje su zemlju uvele u recesiju... Cijenjeni američki sineast **Michael Mann**, redatelj, scenarist i producent, višestruko je nominiran za *Oscara* za scenarij, režiju (*Insider*, 1999) i producerski rad (*Avijatičar* Martina Scorseseja). Jedan je od najvećih stilista suvremenog američkog filma, majstor krimi-drama, u povijest malog ekrana ulazi 1984. kao izvršni producent po mnogočemu revolucionarne televizijske krimi-serije *Poroci* *Miamija* (*Miami Vice*). Godine 1986. producira još jednu stiliziranu seriju o kriminalcima i policajcima – *Kriminalističke priče* (*Crime Story*). Među Mannovim cjelovečernjim igranim filmovima istaknuti treba naslove: *Lovac na ljude* (*Manhunter*), *Posljednji Mohikanac* (*The Last of the Mohicans*), *Vrućina* (*Heat*), koji prvi put u istom kadru prikazuje dvije glumačke legende Roberta de Nira i Ala Pacina, *Probuđena savijest* (*The Insider*), *Collateral* te *Poroci* *Miamija* (*Miami Vice*). Film se prikazuje u Areni u četvrtak 23. srpnja s početkom u 23.15.

Najbolje od Dana hrvatskog filma i Program animiranih filmova u kinu Valli

Biseri suvremene hrvatske animacije

U kinu Valli u četvrtak 23. srpnja s početkom u 20.30 na rasporedu su recentni radovi hrvatskih animatora. Među njima je i dobitnik nagrade Oktavijan s ovogodišnjih Dana hrvatskog filma u Zagrebu *Fantastična odiseja doktora Zodiaka* u režiji Matije Pisačića te novi radovi doajena hrvatske animacije *Tišina Rudijev leksikon* Nedeljka Dragića. U programu su također filmovi *Trk*, *Noćna mora* i *Mobitel Mania*.

Fantastična odiseja doktora Zodiaka

10 min; redatelj Matija Pisačić
SADRŽAJ: Progonjen profesionalnim i osobnim problemima, dr. Zodiak bježi u alternativnu, sretniju, ljepšu i dlakaviju stvarnost. Film je dobitnik nagrade Oktavijan na 18. danima hrvatskog filma

Tišina

8 min 20 s; redatelj Borivoj Dovniković Bordo
SADRŽAJ: Što se događa kada gluhoonijema osoba iznenada dobije sluh?

Trk

4 min 10 s; redatelj Nevio Marasović
SADRŽAJ: Može li se ljudski život prepričati u nekoliko minuta? Sve je moguće. Osobito kad se život pretvori u trku...

Noćna mora

4 min; redatelj Darko Kokić

SADRŽAJ: Portret pojedinca koji se suočava s nepremostivim zidom birokratskog aparata, odnosno činovnicima koji klijenta vide kao smetnju ukorijenjenim navikama i rutinama...

Rudijev leksikon: Ljubav, Slava, Diktatura, Sreća, Filozofija

5 x 1 min 30 s; redatelj Nedeljko Dragić
SADRŽAJ: Rudi je tipičan mali čovjek, neoženjen, živi u gradu, zarobljen između četiri zida; normalno društvo ga frustrira.

Neprekidno gleda televiziju. Istodobno, stalno obavlja banalne kućne poslove...

Mobitel Mania

5 min 23 s; redatelj Darko Vidačković
SADRŽAJ: Najvažnija stvar u životu mlade djevojke njezin je mobitel. Poziv zgodnog mladića ispunja je čudesnom energijom i pobuđuje njezinu maštu... Film je prikazan u konkurenciji diplomskog filma na Festivalu u Annecyju 2009.

Četvrtog dana Matineja za djecu u Istarskom narodnom kazalištu u četvrtak se prikazuje francuski film *Lisica i dijete*

Novi film autora *Caruskog putovanja*

Kada pomislimo na kućne ljubimce prvo se sjetimo pasa, mačaka, ptičica te ponekog hrčka. A lisice? Sigurno ne. No, na filmu je i u životu štošta moguće, pa i prijateljstvo između djeteta i – lisice. Francuski film *Lisica i dijete* snimljen je 2007., a njegova je glavna junakinja djevojčica kojoj će najvjernija prijateljica postati jedna neobična lisica. To, dakako, neće ići glatko, ali kada je u pitanju prijateljstvo sve se prepreke prelaze bez problema. Ovu čarobnu obiteljsku pustolovinu o prirodi i druženju u njoj režirao je biolog i filmaš Luc Jacquet, cijenjeni dokumenarist čije je *Carusko putovanje* osvojio mnoštvo priznanja među ostalim i nagradu Oscar. U glavnoj je ulozi Bertille Noël-Bruneau koja je za svoj nastup nominirana za nagradu Young Artist Award. Film se prikazuje u dvorani Istarskog narodnog kazališta u četvrtak 23. srpnja s početkom u 10.00.

PULICA: MATINEJE ZA DJECU

Crno-bijeli klasik koji uvijek oduševljava

Prikazuju li se u kinima još uvijek crno-bijeli filmovi? To su se zapitali najmlađi filmoljupci kada u srijedu trećeg dana Matineja za djecu u sklopu festivalskog programa Pulica u dvorani Istarskog narodnog kazališta počeli gledati film *Sinji galeb*. Iako nisu navikli na crno-bijele filmove o dječjim junacima, prvotno je čuđenje nestalo čim je počela ova svezremljena priča nastala prema romanu *Družina sinjeg galeba* Tone Seliškara. Film redatelja Branka Bauera snimljen 1953. jedno je od najboljih ostvarenja hrvatske kinematografije namijenjeno mlađoj publici koje i danas plijeni uzbuđenjima, pustolovnim duhom, sjajnim ulogama mladih glumaca i porukama o prijateljstvu i zajedništvu. Što su o ovoj filmskoj avanturi skupine dj

Luka Grgorić (10)

Na Pulicu idem svaki dan i meni je ovaj film najbolji dosad. Najbolji mi je glavni lik, i ne smeta mi je što je film crno-bijeli. Priča ima jako dobre junake. Super je sve što smo vidjeli na filmu.

Ivan Berković (8)

Super film. Jako mi se svidio, i likovi i sve smiješne scene. Najbolje je kada je kapetan dobio tavom po glavi. Baš sam se jako nasmejao. Bilo je još tih smiješnih scena, ali ih se sada ne mogu sjetiti.

Tisa Kliček (11)

Ovo je crno-bijeli film, i baš mi je dobar. Jako je smiješan, ali inače ne gledam takve filmove. Mali mi je dječak u priči jako smiješan.

Dora Grgorić (10)

Nema ništa što mi se posebno svidjelo na filmu, ali mi je malo čudno što je crno-bijeli. Izvrstan je i najbolji koji smo dosada gledali u kazalištu.

POP RATNI PROGRAMI: PULSKA FILMSKA TVORNICA

Marko Zdravković Kunac

Mi smo svojevrsni virus na Festivalu

razgovarala Nicole Vojak

Pulska filmska tvornica već četiri godine uspješno djeluje kao jednomjesečna radionica dokumentarnog filma u sklopu Festivala igranog filma u Puli. Od ožujka 2009. godine djeluje i kao udruga čiji je cilj razvoj, unaprjeđenje, promicanje filmskog i video stvaralaštva kao tehničke i umjetničke discipline, produkcija filma, sustavna edukacija mladih te poticanje svih oblika stvaralaštva na području filma i videa. Do sada je dvadeset i pet polaznika Tvornice realiziralo trideset kratkih dokumentarnih, eksperimentalnih i igranih filmova, a prisutnost na mnogim festivalima, nagrade i priznanja potvrđuju uspješnost višegodišnjeg rada. Radionicu financijski podržavaju Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, Pula Film festival i Hrvatski filmski savez. Ove su godine «filmski tvorničari» radili od 20. lipnja do 10. srpnja, a sljedećih će nekoliko dana do kraja Festivala u sklopu Pulske filmske tvornice biti organizirana predavanja uglednih domaćih filmaša: Dane Budisavljević (23. srpnja), Ognjena Sviličića (24. srpnja) i Antonija Nuića (25. srpnja). Tim smo povodom razgovarali s voditeljem programa Markom Zdravkovićem Kuncem.

Već petu godinu za redom u sklopu Festivala igranog filma u Puli Pulska filmska tvornica proizvodi eksperimentalne, igrane i dokumentarne filmove. Kako ste počeli s radom?

Bivši je ravnatelj trebao popratne programe da se uklope u sam Festival te da približi samu manifestaciju publici. Da Festival ne bude samo zagrebačka prikazivačka manifestacija na kojoj će jedini važni biti glumci, nego i da građani budu dio njega. Pogotovo zato što su oni u većini, pričamo li o ljudima koji gledaju film.

Kako je organiziran rad unutar radionice?

Ja sam voditelj Pulske filmske tvornice, ali se tim svake godine mijenja. To je kao produkcijski studio. Stvaramo planove za film, a i učimo ih kako bi to sve trebalo izgledati. Kad polaznici smisle ideju za film, trebaju me uvjeriti da je film vrijedno snimiti. Sada možda to zvuči kao da sam ja ovdje neki diktator, ali mislim da je itekako važno da se nauče stvarati ideju, stajati iza nje i braniti je. Uostalom, sve je zbijeno u dvadeset dana, tako da to povećava motivaciju. Brzo razmišljanje, brz rad.

Ove ste se godine odvojili od Festivala tako da ćete djelovati kao udruga. Zašto ste se odlučili za taj korak i koji su Vaši planovi?

Mi smo dio Festivala kao svojevrsan virus, metaforički gledano. Sad kad smo osnovali udrugu taj je virus postao višestanični organizam. Sada radimo na dobivanju prostora i opreme za cjelogodišnje stvaranje filmova. Jedino se bojim pulske atmosfere. Naviknut sam ovo sve održavati za vrijeme ljeta, kada je u Puli atmosfera življa. Tu je turistička sezona, više ljudi, lijepo vrijeme, ugodno za rad, ako zanemarimo vrućinu, a po zimi je totalno druga priča. Grad je, na neki način, pust. Nadam se da to neće utjecati na rad polaznika i njihovu motivaciju.

Radionice Pulske filmske tvornice 2009.:

Biljana Čakić –Veselić: *Dokumentarni film. Povijesni pristupi dokumentarizmu.*

Biljana Čakić –Veselić: *Razvoj ideje. Povijesni pristupi dokumentarizmu. Bitnost odabira i oblikovanje ideje (pristupa). Stvaranje „apstrakta“ i sinopsisa. Stvaranje redateljeve koncepcije.*

Marko Bolković: *Snimanje zvuka. Predavanje o teoriji zvuka, tipovima mikrofona i načinima snimanja zvuka te o mogućnostima estetske i dramaturške upotrebe zvuka u filmu.*

Marko Zdravković-Kunac: *Produkcija I. Podjela uloga i njihovo značenje u stvaranju filma. Podjela uloga i odgovornosti u terenskom timu.*

Dinka Radonić: *Kamera. Predavanje o tipovima, tehničkim predispozicijama i mogućnostima kamere te popratnoj opremi (objektivi, rasvjeta, stativi ...).*
Predavanje o kompoziciji i naraciji kadra, sekvence...

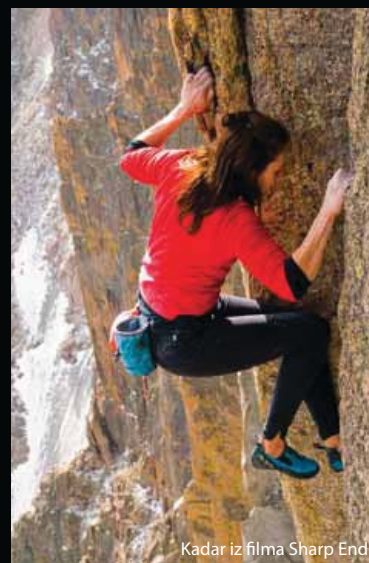
Marko Zdravković-Kunac: *Produkcija II. Uloga producenta. Organizacijske faze stvaranja filma. Strategije zatvaranja financijske konstrukcije (sponzori, donatori, koprodukcije...).*

Mladen Medić: *Montaža. Predavanje o arhitekturi montaže (skop, monitor, audio i video izlazi...), o programima za montiranje (tipovi, njihove mogućnosti i razlike), kao i o jeziku montaže.*

UKRATKO NA PORTARATI EKSTREMNI SPORTOVI – STIJENA

Sa stijene pred kameru

U programu Ukratko na Portarati u četvrtak 23. srpnja s početkom u 21.00 nastavljaju se projekcije filmova pod zajedničkim nazivom *Ekstremni sportovi*. Ovaj je put u dodatku naslova Stijena što znači da će gledatelji na velikom ekranu na Portarati pratiti podvige i akrobacije sportaša «na suhom», ali itekako strmom. Na rasporedu su brazilski film *Uruca* (r. Erick Grigorovski), hrvatski film *El Capitan* (r. Sunčica Hrašćanec), francuski film *Azazel* (r. Guillaume Broust), američki film *Sharp End* (r. Peter Mortimer i Nick Rosen) te – film iznenađenja. Može li biti većih iznenađenja od ovih filmova?

Kadar iz filma Sharp End

Pula OBJEKTIVno

S otvaranja izložbe akademskog slikara Erosa Čakića

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci, danas i sutra Kazalište Ulysses premijerno će izvesti predstavu *Don Juan* u režiji Paola Magellija. Kazalište Ulysses međunarodni je projekt otvorenog kazališta koje se bavi postavljanjem velikih predstava; osnovali su ga Rade Šerbedžija (glumac i redatelj) i Borislav Vujčić (književnik i dramatičar). U projektu sudjeluju umjetnici iz cijelog svijeta, a djelovanje kazališta usko je povezano s istarskim područjem oko Vodnjana, Fažane, Brijuna i Pule. Nakon premijere odigrat će se još osam izvedbi *Don Juana* na Tvrđavi Minor na Malom Brijunu: 25., 26., 28., 29., 30. i 31. srpnja te 1. i 2. kolovoza 2009. Više informacija možete pronaći na službenim stranicama Kazališta www.ulysses.hr, a polazak broda iz Fažane je u 20:15 sati.

Za naše rockere, imamo čak dvije poslastice. Moto Klub *Hornets* iz Vodnjana i Moto Klub *CB* iz Pule zajednički organiziraju 5. *Bikers meeting*, koji se održava od 23.-26. srpnja 2009. u Vodnjanu. Za večer otvorenja je najavljeno druženje u večernjim satima uz hranu i piće i dobar rock&roll, dok sutra kreće i live glazba. Kamp je otvoren već od ponedjeljka, a zabava je zagarantirana! Na Forumu nas večeras čeka Hladno Pivo, legendarni zagrebački punk-rock bend koji

VREMENSKA PROGNOZA

za Pulu za četvrtak 23. srpnja 2009.

Pretežno sunčano i vruće. Puhat će slab i umjeren jugozapadnjak. Najniža jutarnja temperatura uglavnom od 21 do 25, a najviša dnevna između 30 i 35 °C.

Borko Perić i Tarik Filipović iz zemlje čudesa

Je li profesor Dumbledore oživio u Areni?

je na sceni već 20 godina, iza sebe ima više od 600 odsviranih koncerata u Hrvatskoj i susjednim zemljama, nagrade Porin i Crni mačak te prodanih šezdesetak tisuća nosača zvuka. Ulaz je slobodan. Izbora uistinu ne nedostaje, zar ne?

Mile Kekin

Danas na Festivalu

ČETVRTAK, 23. SRPNJA

9.30 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Kenjac
projekcija za novinare i akreditirane

10.00 Istarsko narodno kazalište

Matineje za djecu
film Lisica i dijete

11.15 Circolo

Press konferencija ekipe filma Kenjac

12.00 Circolo

Press konferencija
Predstavljanje dobitnika
nagrade Marijan Rotar

12.30 Circolo

Pulski autori: Najava filma
Mila moja Senida Roberta Zuberu

15.30 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Crvena stijena

18.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Povratak u Brideshead

20.30 Kino Valli

Program animiranih filmova
filmovi Fantastična odiseja doktora Zodiaka,
Tišina, Trk, Noćna mora, Rudijev leksikon,
Mobitel Mania

20.30 Arena - VIP prostor

Domjenak - Pilato

21.00 Portarata

Ekstremni sportovi - Stijena
kratki filmovi

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film Kenjac

23.15 Arena

PoPularni program
film Gangsteri

23.30 Kino Valli

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Živo meso

ZABAVA I FILM

23.00 Circolo

Prijatelji, Demian zabava,
večer vina i dobre glazbe

23.30 Forum

koncert skupine Hladno pivo
Zagrebačka pivovara